

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการอ่านนอกเวลาในสถาบันการศึกษา
ในประเทศไทย

รศ.ดร.ศิริพร อิมตระกูล

RCH

PE

1130

T45

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 25950

วัน, เดือน, ปี 22 ส.ค. 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

EXTENSIVE READING-SCHEME IN EDUCATIONAL INSTITUTES IN THAILAND

This is a descriptive study on the English extensive reading schemes of Thai universities. A structured questionnaires is used to collect the opinions of teachers on ways to encourage First Year students to read and the different models of conducting an extensive reading scheme. In this study, 2 main kinds of practice were identified: class collection based, home readers based. The class collection based model was not only the most popular one but was also reported as a comparatively effective means in developing reading interest and the reading habit in the learner by most institutes. The evaluation of the effectiveness of the scheme was the opinion of the teachers. Upon the respondents' judgement, it was found that most of the reported schemes worked well with students possessing a higher level of language proficiency but failed to encourage or sustain the reading interest of the weaker ones in the same class. This has caused teachers' concern in how to diagnose the reading difficulties of learners and what remedial measures to take in order to help the students who are not ready to read on their own. The source of problems which teachers encountered when implementing the schemes is probably a result of the mismatch of objectives with methods. In general, the information collected in this report may provide a basis for further research and proposals aimed at the effective utilisation of reading schemes and remedying present deficiencies.

โครงการการอ่านนอกเวลาในสถาบันการศึกษาในประเทศไทย

I คำนำ

๑.๑ แม้ว่า เราจะทราบดีว่า การอ่านนอกเวลานั้นช่วยปรับปรุงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเห็นได้ชัดก็ตาม แต่ก็เห็นได้ว่า โครงการอ่านนอกเวลาในสถาบันการศึกษาในประเทศไทยนั้นยังไม่ได้ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ดังนั้น จึงมีการศึกษาเรื่อง โครงการอ่านนอกเวลาในสถาบันการศึกษาในประเทศไทยขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์สำคัญของโครงการ

งานวิจัยนี้มุ่งประสงค์ที่จะสำรวจลักษณะของโครงการการอ่านนอกเวลาของนักศึกษาไทย ในอันที่จะปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนอ่านให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ก็เพื่อจะได้รวบรวมความคิดเห็นจากครูอาจารย์ผู้สอนอ่านเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้กันอยู่เพื่อทราบปัญหาทั่วไปของอาจารย์ อีกประการหนึ่งเพื่อว่า สถาบันต่างๆ ใช้ห้องปฏิบัติการอ่านมากน้อยเพียงใด และห้องปฏิบัติการนี้ได้ช่วยนักศึกษาปรับปรุงทักษะการอ่านได้เพียงใด จึงหวังว่าผลงานวิจัยนี้จะช่วยให้คนไทยมีความสามารถอ่านอังกฤษได้ดีเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

๑.๓ คำจำกัดความของโครงการอ่านนอกเวลา

โครงการอ่านนอกเวลา ในเรื่องนี้หมายถึง "แผนการที่อาจารย์สอนภาษาอังกฤษตั้งขึ้นเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาอ่านให้มากขึ้นเพื่อเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น" หนังสืออาจหมายถึงหนังสือภาษาอังกฤษที่นำไปอ่านที่บ้านโดยไม่รวมถึงตำราภาษาอังกฤษที่ใช้ในชั้นเรียน นักศึกษาจะอ่านทั้งในห้องและนอกห้องเรียนแต่ต้องภายใต้การนำของอาจารย์เสมอ

II งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยย่อ

๒.๑ บทบาทของการอ่านนอกเวลาในการเรียนภาษา

ในการสอนภาษาดังวิธี audio-lingual (การออกเสียง) หน้าที่ของการอ่านคือทำความเข้าใจกับภาษาที่ฝึกการออกเสียงมาแล้ว วิธีนี้มีส่วนมาจากงาน

วิจัยทาง First Language Acquisition (L_1) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีประสบการณ์ในการฝึกออกเสียงมากๆแล้ว จะอ่านได้เร็ว (Halliday, M.A.K et al, 1964: 259) ผู้ซึ่งรับวิธีการออกเสียงมาใช้จะต่อต้านการอ่านก่อนการพูดเพราะความกลัวความสับสนอันเนื่องมาจาก ศัพท์ โครงสร้างที่ไม่คุ้นเคย ความผิดพลาดในการตีความและการออกเสียงผิด

ถึงกระนั้น ความคิดเห็นที่ต้อกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับบทบาทของการอ่านนอกเวลาก็คือ เรื่องของงานวิจัยในภาษาที่ ๑ โครงการนี้ (Mangubhai, Francis and Warwick B. Elley, 1982: 151-160) ทำในฮ่องกง ซึ่งมีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ ๒ และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากนัก ผู้เขียนได้พิสูจน์ให้เห็นความสำเร็จของโครงการการอ่านนอกเวลาในแง่ของทักษะความเข้าใจเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการอ่านหรือการฟังในเวลา ๘ เดือน แต่ไม่ว่าใครจะใช้วิธี audio-lingual หรือไม่ จะต้องดูหลักฐานที่จะได้จากงานวิจัยของชาวฮ่องกงเอง เป็นโปรแกรมที่เริ่มในเดือนกันยายน ๑๙๘๒ ที่งานที่ Institute of Language in Education (ILE) เพื่อสำรวจว่าการอ่านนอกเวลาจะช่วยปรับปรุงไม่เพียงแต่ความสามารถในการอ่านเท่านั้น แต่ปรับปรุงความสามารถทางภาษาด้วย (Cheng, 1986: 3)

ครูภาษาอังกฤษส่วนมากมักเห็นพ้องกันว่า โครงการอ่านนอกเวลาที่แตกต่างกันจะมีจุดประสงค์ร่วมกันอย่างหนึ่ง คือ พัฒนานิสัยรักการอ่านของผู้เรียน การอ่านนอกเวลาได้เริ่มดึงดูดความสนใจของครูภาษาอังกฤษเมื่อมีการศึกษาจากนักเรียน ๘๐๐๐ คน (Etherton, 1976: 38) ที่ว่าการอ่านนอกเวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ ประมาณ ๘๓% ยิ่งกว่านั้น การวิจัยเมื่อเร็ว ๆ นี้เกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านในเวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัย ๒๒๖ คนในสิงคโปร์ แสดงว่านักเรียนที่นิสัยรักการอ่านมาตั้งแต่เด็กจะมีนิสัยรักการอ่านต่อไป แม้ว่าจะมีอิทธิพลภายนอกและหลายคนจะอ่านในระหว่างภาคการศึกษามากกว่าคนที่เริ่มฝึกนิสัยนี้เมื่อใด โครงการอ่านนอกเวลาสำหรับเด็กจะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด

มีงานวิจัยของ James N. Davis, Lynn Carbon Gorell, Rebecca R. Kline และ Gloria Hsieh ในปี ๑๙๘๒ เรื่อง "ผู้อ่านและภาษาต่างประเทศ: การสำรวจทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนวรรณคดี" ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยหรือตัวแปร

สำคัญทางบ้านเกี่ยวกับจำนวนหนังสือที่บ้าน นิยักรักการอ่านและการที่พ่อแม่อ่านให้เด็กฟัง จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของเด็กที่มีต่อการอ่าน

ผลของงานวิจัยคือ

๑) มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญระหว่างการไปอยู่ในที่ที่มีการพูดภาษาอังกฤษกับทัศนคติที่มีต่อวรรณคดีอังกฤษ

๒) มีความสัมพันธ์ในทางลบระหว่างความรู้ด้านวัฒนธรรมและความซาบซึ้งในวรรณคดี ซึ่งแสดงว่านักเรียนซึ่งเน้นความสามารถในการพูดจะคิดว่าตนเองไม่สามารถจะปรับปรุงทักษะการพูดได้ในการเรียนวรรณคดี

การค้นพบที่เกี่ยวกับผลกระทบของสไตล์การเรียนรู้และการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นน่าสนใจ เพราะผลปรากฏว่า การสอนอาจจะมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ ผลวิจัยนี้แสดงว่า ควรให้นักเรียนมีโอกาสอ่านเรื่องต่างๆที่แตกต่างกันก่อนการอ่านในระดับสูง ดังที่ Krashen ได้แนะนำเรื่องของ Sustained Silent Reading (SSR) ในโรงเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศซึ่งมีบทเรียนการอ่านไม่มากนัก ตัวอย่างเช่น ครูอาจนำเอาแมกกาซีนและหนังสือภาษาอังกฤษมาให้เด็กในระดับปานกลางอ่าน นักเรียนจะมีโอกาสเลือกและอ่านภาษาอังกฤษในเวลา ๑๕ นาที ประมาณ ๑ หรือ ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ การสอนวรรณคดีต่างประเทศควรบรรจุอยู่ในหลักสูตรทุกระดับ

โดยสรุปแล้ว ผลงานวิจัยเรื่องนี้น่าสนใจมากเพราะเหตุผลต่อไปนี้

๑) ผลที่ออกมาจะแตกต่างจากความเชื่อเกี่ยวกับนิยักรักการอ่านและความชอบของเด็ก ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างความเชื่อเหล่านี้และผลงานวิจัยจะยืนยันความจำเป็นที่จะต้องสำรวจการอ่านของเด็กนักเรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนหรือการอ่านนอกเวลา

๒) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและการสอนจะมีผลดีต่อทัศนคติของเด็ก

มีงานวิจัยที่มีอิทธิพลมากคือ งานวิจัยของ International Association for the Evaluation (IEA) นั่นคือการสำรวจของผู้อ่านใน ๑๐ ประเทศตามแบบสอบถาม และการวัดความชอบ ข้อมูล IEA แนะนำว่า โอกาสที่จะอ่านและหนังสือที่มีอยู่ (โดยเฉพาะที่บ้าน) และการอ่านวรรณคดี นอกเหนือจากการอ่านในโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ดี

ผลงานวิจัยนี้จะอธิบายผลงานวิจัยของ Alexander and Filler ว่า การอ่านจะเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนหนังสือที่มีในบ้าน และ Whitehead พบว่าความเต็มใจในการอ่านจะมีสัมพันธ์กับ จำนวนหนังสือในบ้าน

๒.๒ ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับโครงการอ่านนอกเวลา

การอธิบายย่อๆเกี่ยวกับองค์ประกอบของโครงการ Edinburgh Project on Extended Reading (Criper, 1986:14-16) จะช่วยครุได้มากในองค์ประกอบ ๓ อย่าง คือ ห้องสมุดในชั้นเรียน อ่านในชั้นและบทเรียนที่ทำได้ง่ายและหน้าที่ในโปรแกรมการอ่าน Criper เชื่อว่า โครงการอ่านจะช่วยให้มีการสื่อความหมายในห้องเรียนเมื่อมีการอภิปรายประกอบด้วย และยังให้โอกาสผู้เรียนที่จะได้รับความรู้ทางภาษา ความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือที่จัดเรียงตามความสนใจและความยากง่ายในห้องสมุดในชั้นเรียน ถ้าโครงการมีจุดประสงค์จะให้มีการอ่านหนังสือ ๑ เล่มต่อ ๑ สัปดาห์หรือมากกว่าก็จะเพิ่มปริมาณของบทเรียน ซึ่งผู้เรียนภาษาส่วนมากจะได้รับโดยเฉพาะที่โรงเรียน (Criper, 1986:11)

มีคำแนะนำและความคิดเห็นใน Teaching Reading Skills in a Foreign Language โดย Christine Nuttall (1982:182-189) ซึ่งได้รวบรวมคำแนะนำที่ใช้ได้ผลสำหรับครูสอนภาษาต่างประเทศในการทำโปรแกรมการอ่านนอกเวลา นอกจากนี้ ก็มีบทความเกี่ยวกับการศึกษานำร่องโครงการอ่านนอกเวลาสำหรับฮ่องกง (Law 1987:5-7) ซึ่งให้แนวทางการจัดทำโปรแกรมนี้ในโรงเรียน

III แผนงานวิจัย

๓.๑ จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้คือ

(๑) เพื่อสำรวจลักษณะของโครงการอ่านนอกเวลาของนักศึกษาไทยในอันที่จะปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนอ่านอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๒) เพื่อจะได้ความคิดเห็นจากครูสอนอ่านอังกฤษเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้กันอยู่

(๓) เพื่อทราบถึงปัญหาทั่วไปของครูในเรื่องการจัดทำโปรแกรม

(๔) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมอื่นๆที่สนับสนุนการอ่าน

(๕) เพื่อศึกษาว่าสถาบันต่างๆใช้ห้องปฏิบัติการอ่านมากน้อยเพียงใด และห้อง

ปฏิบัติการนี้ช่วยนักศึกษาปรับปรุงทักษะการอ่านอย่างไร

๓.๒ นอกเหนือไปจากข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษาแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามไม่จำเป็นต้องใส่ชื่อสถาบันและอาจารย์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอ่านนอกเวลาให้มากที่สุด

๓.๓ เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามมีคำถาม ๓๕ ข้อ เพื่อเป็นข้อมูลสอบถามข้อมูล โดยแบ่งเป็น ๕ ตอน ดังนี้

- ก. คำถาม ๓ ข้อ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา
- ข. คำถาม ๒ ข้อ เกี่ยวกับขอบเขตการใช้กิจกรรมของนักศึกษา
- ค. คำถาม ๑๗ ข้อ เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมโครงการอ่านนอกเวลา
- ง. คำถาม ๖ ข้อ เกี่ยวกับการประเมินผลของกิจกรรม
- จ. คำถาม ๖ ข้อ เกี่ยวกับกิจกรรมในอนาคตซึ่งมีคำถามสุดท้ายเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการอ่าน

ถ้ามีโครงการอ่านนอกเวลาในชั้นปีที่ ๑ มากกว่า ๑ โครงการ อาจารย์จะได้รับการขอร้องให้รายงานถึงโครงการที่ชอบมากที่สุด

(รายละเอียดของแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก ก)

๓.๔ วิธีการวิจัย

การทำร่างแบบสอบถามได้เริ่มขึ้นในเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ และให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ๒ คนช่วยอ่านแก้ไขประมาณ ๒-๓ ข้อ รวมทั้งการใช้คำให้เหมาะสมด้วย ต่อจากนั้นก็พิมพ์แบบสอบถามใส่ในซองพร้อมกับซองจดหมายตอบติดแสตมป์ส่งไปยังสถาบัน

๘๕ แห่ง เพื่อขอให้ช่วยกรอกแบบสอบถามและส่งคืนมาภายใน มิถุนายน ๒๕๓๗

สถาบันที่ได้รับแบบสอบถามทั้ง ๘๕ แห่ง แสดงดังในตารางข้างล่างนี้

ตาราง ๑
สถาบันที่ส่งแบบสอบถาม

ชนิดของมหาวิทยาลัย	จำนวน
มหาวิทยาลัยของรัฐบาล	๑๗
มหาวิทยาลัยของเอกชน	๑๙
วิทยาลัยครู	๓๕
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	๑๕
รวม	๕๕

ในปลายเดือนมิถุนายน แบบสอบถาม ๖๕ ฉบับ ถูกส่งกลับมาคิดเป็น ๗๖ %
ข้อมูลที่ได้จะแสดงในตารางโดยใช้ LOTUS 1-2-3

IV สรุปผลงานวิจัย

๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร (subjects)

มหาวิทยาลัย ๑๑ แห่ง ของแบบสอบถามที่ส่งกลับมา อ้างว่าเข้ามีโครงการ
การอ่านนอกเวลาที่ใช้ในปี ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓
ยิ่งกว่านั้น มหาวิทยาลัย ๑๐ แห่ง รายงานว่า ไม่มีโครงการอ่านนอกเวลา

สถาบันการศึกษาที่มีโครงการอ่านนอกเวลา : สถานศึกษา ๖๕ แห่ง จาก
๕๕ แห่ง ส่งกลับคืนมาคือ ๘๕.๕% สถิติที่แสดงในรายงานจะอ้างถึงสถานศึกษา
แห่งนี้

สถานศึกษา ๓๐ แห่ง มี ๑ โครงการ, ๓๐ แห่ง มี
๒ โครงการ และ ๕ แห่ง) มี ๓ โครงการ

๔.๒ องค์ประกอบของโครงการ

๔.๒.๑ จุดมุ่งหมายของโครงการ

จุดมุ่งหมายของโครงการอ่านนอกเวลาของสถานศึกษาต่างๆ มีดังนี้

๑. สำคัญอันดับ ๑

- ก. พัฒนาความสนใจในการอ่าน (๕๐ แห่ง)
- ข. พัฒนานิสัยรักการอ่าน (๕ แห่ง)
- ค. พัฒนาทักษะการอ่าน (๕ แห่ง)
- ง. พัฒนาความถูกต้องของไวยากรณ์ (๓ แห่ง)
- จ. พัฒนาความรู้ทั่วไป (๒ แห่ง)

๒. สำคัญอันดับ ๒

- ก. พัฒนานิสัยการอ่านที่ดี (๓๐ แห่ง)
- ข. พัฒนาศัพท์ (๑๐ แห่ง)
- ค. พัฒนาความสนใจในการอ่าน (๕ แห่ง)
- ง. พัฒนาทักษะการอ่าน (๓ แห่ง)
- จ. พัฒนาความถูกต้องของไวยากรณ์ (๒ แห่ง)
- ฉ. พัฒนาจินตนาการ (๒ แห่ง)
- ช. ปรับปรุงทักษะการเขียน (๕ แห่ง)
- ซ. พัฒนาความรู้ทั่วไป (๑ แห่ง)

๓. สำคัญอันดับ ๓

- ก. พัฒนาทักษะการอ่าน (๒๐ แห่ง)
- ข. พัฒนาศัพท์ (๑๐ แห่ง)
- ค. พัฒนานิสัยการอ่านที่ดี (๕ แห่ง)
- ง. ปรับปรุงทักษะการเขียน (๕ แห่ง)
- จ. พัฒนาความถูกต้องของไวยากรณ์ (๑๐ แห่ง)
- ฉ. พัฒนาความสนใจในการอ่าน (๑ แห่ง)
- ช. พัฒนาความรู้ทั่วไป (๒ แห่ง)
- ซ. พัฒนาจินตนาการ (๒ แห่ง)

ข้อมูลข้างบนนี้แสดงว่า ทั้งๆที่มีความแตกต่างกันในลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมายในโครงการต่างๆ การพัฒนาความสนใจในการอ่าน [to develop interest in

reading : ๔๖ แห่ง] การพัฒนานิสัยที่ดีในการอ่าน [to develop
 good reading habits: ๕๐ แห่ง] และการพัฒนาทักษะการอ่าน
 [to develop skills in reading: ๒๘ แห่ง] เป็นที่ยอมรับแล้ว
 ว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดในโครงการอ่านนอกเวลา ลำดับต่อไปที่ใกล้เคียงที่สุด คือ
 จุดมุ่งหมายในการพัฒนาศัพท์โดยสถานศึกษา ๒๐ แห่ง

๔.๒.๒ บังคับหรือไม่บังคับ

มีสถานศึกษา ๕๐ แห่ง จะให้นักศึกษามาร่วมโครงการเป็นการ
 บังคับ ในขณะที่ ๕ แห่ง ให้นักศึกษามาร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ

๔.๒.๓ การกำหนดระเบียบการก่อนเริ่มโครงการ

มีสถานศึกษา ๕๔ แห่ง ได้สร้างระเบียบการไว้ก่อนที่นักศึกษาจะมา
 เข้าร่วมในโครงการ ในขณะที่ ๖ แห่ง ใช้ข้อกำหนดต่างๆรวมทั้งการทดสอบศัพท์
 แบบมีข้อเลือกตอบ แบบ cloze แบบเปิด และคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจ

๔.๒.๔ การกำหนดเวลาเรียนในชั้น

เมื่อมีการวางแผนที่จะทำโครงการอ่านนอกเวลา ครูบางคนก็ใช้วิธีให้เด็กอ่านที่
 บ้านหรืออ่านระหว่างปิดภาคเรียน นี่คือเหตุผลว่าไม่มีการจัดเวลาให้เด็กอ่านนอกเวลาใน
 ชั้นเรียน (ดูคำถาม ๑) สำหรับสถานศึกษา ๕๐ แห่ง

มีสถานศึกษา ๒๐ แห่ง ได้จัดตารางเวลาซึ่งแตกต่างกันจาก ๑ คาบ/
 เดือน ถึง ๕ คาบ/สัปดาห์ สำหรับโครงการอ่านนอกเวลา

ในการวิเคราะห์ว่า การใช้เวลาในชั้นเรียนในการอ่านนอกเวลาจะกระทบกระเทือน
 ถึงประสิทธิภาพของโครงการ และผลปรากฏว่าจะสำคัญเฉพาะนักศึกษาประเภท

เท่านั้น ความมีประสิทธิภาพของโครงการจะถูกกำหนดโดยครูตามสเกล จาก "มี
 ประโยชน์มาก มีประโยชน์ ไม่มีประโยชน์ หรือไม่มีประโยชน์เลย" ดังในคำถามที่ ๒๕

การอธิบายอย่างละเอียดว่า บ่อยครั้งแค่ไหนที่ครูอาจารย์ได้ใช้เวลาของโครงการ
 ในชั้นเรียน ดังนี้

สถานศึกษา ๒๒ แห่ง ใช้เวลา ๑ คาบ/เดือน สำหรับโครงการอ่านนอก
 เวลาและกล่าวว่า โครงการอ่านมีประโยชน์ต่อนักศึกษาประเภทศึกษาศาสตร์และภาษา

แต่ไม่มีประโยชน์สำหรับนักศึกษาประเภทวิทยาศาสตร์ สถานศึกษา ๓ แห่ง ใช้เวลา ๕ คาบ/สัปดาห์และอ้างว่าโครงการนี้มีประโยชน์ต่อนักศึกษาประเภท ภาษา ซึ่งเป็นประเภทเดียวกับสถานศึกษา ๓๐ แห่ง จาก ๖๕ แห่งใช้เวลา ๑ คาบ ต่อ สัปดาห์สำหรับกิจกรรมนี้ สถานศึกษา ๒๐ แห่ง ใช้เวลา ๒ คาบ/สัปดาห์ สถานศึกษา ๑๐ แห่ง ใช้เวลา ๓ คาบ/สัปดาห์ สถานศึกษา ๕ แห่ง ใช้เวลา ๔ คาบ/สัปดาห์โดยอ้างว่าโครงการของตนได้ผลดีกับนักศึกษาประเภท-อักษรศาสตร์ แต่ไม่ได้ผลสำหรับนักศึกษาประเภทวิทยาศาสตร์

ในการที่จะดูว่าเวลาที่กำหนดให้ในชั้นเรียนเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับโครงการอ่านนอกเวลาที่จะวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-square test ผลปรากฏว่าการไม่มีตารางเวลาในชั้นเรียนสำหรับโครงการอ่านนอกเวลาจะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเขาหรือไม่ ในนักศึกษาประเภท อักษรศาสตร์ ($p = 0.045$) เท่านั้น แสดงไว้ในตาราง ๒ บางครั้งก็เป็นสิ่งจำเป็นที่จะใช้ข้อสอบมาตรฐานตัดสินระดับของความสำเร็จของโครงการเพื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลของการกำหนดเวลานั้นจะสามารถตรวจสอบได้

ตาราง ๒

Chi-square Test สำหรับความสำคัญของตารางเวลา

ประเภทนักศึกษา	chi-square (X^2)	P ($df=1$)
วิทยาศาสตร์ (I)	๕.๐๙	๐.๐๔๕๐
ภาษาศาสตร์ (II)	๐.๑๒๖๑	๐.๗๓๐๐
ครุศาสตร์ (III)	๒.๐๑	๐.๑๕๐๐

๕.๒.๕ การสะสมหนังสือในชั้นเรียนและประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยพบว่า สถานศึกษา ๕๕ แห่ง มีการสะสมหนังสือต่างๆ ในขณะที่ ๒๐ แห่ง ไม่มีการสะสมเช่นนั้น น่าสังเกตว่ามหาวิทยาลัยที่กำหนดให้นักศึกษาอ่านอย่างน้อยที่สุด ๒ เรื่อง หรือมากที่สุด ๕๐ เรื่อง/ปี เป็นแหล่งที่มีการรวบรวมหนังสือในชั้นเรียน สำหรับมหาวิทยาลัยที่ไม่มีการสะสมหนังสือไว้ในชั้นเรียนจะให้เด็กอ่านประมาณ ๑-๒๐ เรื่อง/ปีการศึกษา

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับประสิทธิภาพในเรื่องของความสำเร็จในการพัฒนาความสนใจในการอ่าน พัฒนานิสัยรักการอ่านและพัฒนาทักษะการอ่าน ของการอ่านในชั้นกับการ

อ่านนอกเวลาที่บ้านที่มีแบบฝึกหัด ในตอน ๘.๓

๘.๓.๖ จำนวนหนังสือที่นักศึกษาต้องการ

ในเรื่องของจำนวนหนังสือที่นักศึกษาต้องการในโครงการอ่านนอกเวลานั้น มหาวิทยาลัย ๓๑ แห่ง อาจารย์มุ่งหวังจำนวนหนังสือจาก ๑ ถึง ๕ เล่ม และ ๑๐ แห่ง กล่าวว่าจำนวน ๖ ถึง ๑๐ เล่ม ดังนั้น จำนวนมหาวิทยาลัย ๓๔ แห่ง จาก ๖๕ แห่ง ซึ่งตอบคำถามข้อ ๑๐ ในแบบสอบถาม ขอร้องให้นักศึกษาอ่านหนังสือ ๑ ถึง ๑๐ เล่มในโครงการ รายละเอียดจะอยู่ในตาราง ๓ ข้างล่าง

ตารางที่ ๓

จำนวนหนังสือที่นักศึกษารับอ่านในโครงการโดยมีหนังสือในชั้นเรียนหรือไม่

พิสัย (Ranges)

จำนวนหนังสือ	A	B	C	D	E	F	G	H	I
ชั้นเรียนที่มีหนังสือ	17	19	7	6	1	4	0	1	2
ชั้นเรียนไม่มีหนังสือ	32	13	0	4	0	0	0	0	2
รวม	49								

พิสัย : A= 1-5, B= 6-10, C= 11-15, D= 16-20, E= 21-25, F= 26-30, G= 31-35, H= 36-40, I= ตามความต้องการ

ได้มีการสำรวจเกี่ยวกับการกำหนดของอาจารย์สำหรับนักศึกษาแต่ละประเภทที่อ่านหนังสือแสดงว่า ในความคิดเห็นของอาจารย์ในจำนวน ๓๑ แห่ง จาก ๖๕ แห่ง ที่แสดงถึงประสิทธิภาพถ้านักศึกษาสามารถอ่านประมาณ ๑-๕ เล่ม คือโครงการนี้มีประสิทธิภาพ รายละเอียดอื่นๆจะอยู่ในตารางต่อไป

ตารางที่ ๕

ความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโครงการจากจำนวนหนังสือที่เด็กอ่าน

ประสิทธิภาพ (จำนวนหนังสือ)	ลักษณะนักศึกษา			
	I	II	III	
จำนวน	1-5	14	30	29
	6-10	10	26	25
	11-15	23	25	23
หนังสือ	16-20	9	22	21
	ต่อ	21-25	7	19
ปี	26-30	13	15	14
	31-35	10	14	12
	36-40	8	9	9
	ตามต้องการ	รวม	94	160

๕.๒.๗ การสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนนักศึกษา

มีสถานศึกษาบางแห่ง (๒๐ %) กล่าวว่า เขามิได้ใช้วิธีใดๆเลยในการกระตุ้นนักศึกษาให้ก้าวหน้าโดยตอบ "ไม่" ในคำถามที่ ๒๐ สถานศึกษาบางแห่งเหล่านี้คิดว่าเครื่องหมายคำตอบของนักศึกษาในข้อสอบย่อยเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน 20% ของเครื่องหมายแสดงความเข้าใจในการอ่านต่อแผนการดำเนินงานของนักศึกษาจะสะท้อนถึงความก้าวหน้าในการอ่านของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม มีสถานศึกษา ๒๓% ใช้วิธีการต่างๆเพื่อกระตุ้นผู้เรียน โดยใช้รูปแบบต่อไปนี้

- ก. ใบรับรองความสำเร็จ เช่น ใบประกาศนียบัตรให้เป็นผู้อ่านดีที่สุดแห่งนี้
- ข. พิมพ์รายงานหนังสือที่ดีและแสดงไว้ในห้องสมุด

ค. ระบบการแลกเปลี่ยนหนังสือ

ง. ของขวัญเล็กๆน้อยๆ เช่นที่คั่นหนังสือหรือโลโก้

จ. คะแนนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ รวมกับคะแนนสอบได้

๕.๓.๘ วิธีการตรวจสอบการอ่านของนักศึกษา

วิธีการที่ใช้ตรวจสอบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือตามที่กำหนดให้หรือเปล่า ก็มีหลายวิธี เช่น เขียนรายงานเกี่ยวกับหนังสือ การทดสอบสั้นๆ และการเล่าเรื่องปากเปล่า รายละเอียดแสดงการอ่านในตาราง ๕ การทดสอบสั้นๆจะให้ข้อคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพทางการอ่านแก่อาจารย์และนักศึกษา เพื่อช่วยนักศึกษาในการตัดสินใจว่าจะเลือกหนังสือที่ง่ายกว่าหรือยากกว่าเล่มนี้ เด็กที่ทำการทดสอบจะจำข้อเท็จจริงเล็กๆน้อยๆและรายละเอียดซึ่งจะป้องกันการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินได้

ตารางที่ ๕		
วิธีการต่างๆที่ใช้ตรวจสอบการอ่าน		
วิธีการที่ใช้	จำนวนมหาวิทยาลัย	เปอร์เซ็นต์
ตรวจสอบการอ่าน		
ของนักศึกษา (คำถาม 18)		
๑. ข้อทดสอบ	20	36
๒. รายงานเกี่ยวกับหนังสือ	20	36
๓. เขียนบทย่อ	10	18
๔. การอภิปรายตัวละคร	2	4
๕. การวาดภาพ	2	4
๖. การเล่าเรื่องในหนังสือ	1	2
* บางมหาวิทยาลัยใช้มากกว่า ๑ วิธี		

การใช้ข้อทดสอบเพื่อตรวจสอบการอ่านของนักศึกษา ยังคงเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันอยู่ในระหว่างครูทั้งหลาย อาจารย์บางคนบ่นว่า ถ้าไม่คิดคะแนนสำหรับการอ่านเพื่อนำมารวมในคะแนนสอบแล้ว นักศึกษาจะไม่อ่าน ดังนั้นจึงควรมีการทดสอบ แต่อาจารย์บางคนคิด

ว่าปัญหาที่แท้จริงมิได้อยู่ที่การทดสอบ แต่ขึ้นอยู่กับวิธีการที่จะช่วยนักศึกษาพัฒนา
 ความสนใจในการอ่านจากข้อมูลในตารางที่ ๕ สิ่งที่เราสามารถเรียนรู้คือการเล่า
 เรื่องในชั้นซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง บางทีการทำเช่นนี้จะกระตุ้นนักศึกษาอื่นๆให้
 อ่านหนังสือ จากประสบการณ์ของอาจารย์กับนักศึกษาประเภท ที่มีความสามารถทาง
 ภาษาน้อย มีเวลาการเล่าเรื่อง (๑๕ นาที) ในโครงการอ่านนอกเวลาทุกวันอาทิตย์วัน
 อาทิตย์ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาที่ไม่เก่งเกิดความอยากอ่าน ในระยะเวลาสั้นๆ นักศึกษา
 ๒ หรือ ๓ คนจะมีส่วนร่วมกันในการเล่าเรื่องตอนที่น่าสนใจที่สุดหรืออธิบายตัวละครที่
 น่าสนใจในเรื่องที่อ่าน

๕.๒.๙ การบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน

สถานศึกษา ๑๐ แห่ง จาก ๑๕ แห่ง กล่าวว่า ครูที่สอนวิชา
 ต่างๆมีส่วนที่จะบันทึกความก้าวหน้าของนักศึกษาในโครงการ สถานศึกษา ๕
 แห่ง จัดให้อาจารย์ทำบันทึกนี้ ส่วน ๑๕ แห่ง อาจารย์จะขอเรื่อง
 ให้บรรณารักษ์ของห้องหรือตัวแทนช่วยทำงานนี้โดยที่อาจารย์ยังเป็นผู้นำอยู่ มีสถานศึกษา
 ๑๐ แห่ง ที่ให้อาจารย์และนักศึกษาในชั้นทำบันทึกแสดงความก้าวหน้าในการ
 อ่านของนักศึกษาแต่ละคนในแผนภูมิแสดงความก้าวหน้า

มีสถานศึกษา ๑๐ แห่ง ให้นักศึกษารับผิดชอบในการบันทึกความ
 ก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง ใน ๑๕ แห่ง ครูจะเลือกบรรณา-
 รักษ์ที่เป็นนักศึกษาให้ทำงานนี้ ครูมีวิธีการที่จะทำการบันทึกความก้าวหน้าของนักศึกษา
 ต่างๆกัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญกว่าก็คือ ข้อมูลในบันทึกนั้นควรใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา
 การอ่านของนักศึกษาเพื่อที่อาจารย์จะให้การสอนซ่อมเสริมให้เด็ก

๕.๒.๑๐ ประเภทหนังสือที่ใช้ในโครงการ

หนังสือประเภทนวนิยายในคำถามที่ ๑๕ ในหัวข้อ "เรื่องพจนานุกรม" ใช้อ่านในสถาน
 ศึกษา ๒๕ แห่ง และเป็นประเภทที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุด ส่วนประเภทสารคดีหัวข้อ
 "การท่องเที่ยว" อ่านกันมากใน ๓๐ แห่ง และเป็นประเภทที่คนอ่านมาก
 ที่สุด รายละเอียดจะแสดงในตารางที่ ๖ ในหัวข้อ "อื่นๆ" นั้นจะรวมทั้งเทปนิยาย
 นิทาน การ์ตูน เรื่องผี เรื่องตลก นิทานพื้นเมือง การแสดง กวีละคร เรื่องโรแมนติก
 เรื่องตลกขบขัน ภาพการ์ตูน

ส่วนสิ่งอื่นๆที่ใช้นอกจากหนังสือก็มีบทเรียนของ SRA แผ่นฟิล์ม บัตรเรื่อง บัตรอ่าน

ตารางที่ ๖

สิ่งที่ใช้ในโครงการการอ่านนอกเวลา

ก. ชนิดของนิยาย จำนวนมหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับภาพยนต์และทีวี	10
เรื่องเกี่ยวกับสัตว์	20
เรื่องคลาสสิก	5
กีฬา	4
เรื่องสอบสวนสืบสวน	6
เรื่องผจญภัย	10
นิยายวิทยาศาสตร์	5
อื่นๆ	3

ข. ชนิดของสารคดี จำนวน

ชีวประวัติ	10
การท่องเที่ยว	30
งานอดิเรก	10
เกมส์ต่างๆ	3
อื่นๆ	2
ไม่ใช่ทั้งหมดข้างต้น	2

ค. สิ่งอื่นๆนอกเหนือจากหนังสือ จำนวน

หนังสือพิมพ์	40
แมกกาซีน	10
อื่นๆ	10
ไม่ใช่ทั้งหมดข้างต้น	5

ยิ่งกว่านั้น มีประมาณ ๓๐ แห่ง ได้จัดลำดับของหนังสือตามความยาก
ง่าย จากประสบการณ์ของอาจารย์ ๓๐ แห่ง ไม่ได้รวมสารคดีใน

โครงการอ่านด้วย หนังสือและตำราในโครงการก็พิมพ์จากแหล่งพิมพ์หลายแห่ง เช่น Longman, Oxford, Heinemann, Collins, Macmillan...

๔.๒.๑๑ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่นๆที่สนับสนุนการอ่าน

มีสถานศึกษา ๕๐ แห่ง ที่มีกิจกรรมอื่นๆที่ส่งเสริมให้นักศึกษาให้อ่าน

ก. การแข่งขันการเขียนรายงานเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน

ข. การแข่งขันเล่าเรื่องที่อ่าน

ค. การประกวดอ่านร้อยแก้ว

ง. จัดทำห้องสมุดของห้องเรียนเพื่อกระตุ้นให้เด็กเลือกหนังสือเอง

จ. จัดนิทรรศการหนังสือโดยบรรณารักษ์ของโรงเรียนหรือสำนักพิมพ์

ฉ. การแสดงภาพวาดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านบนแผ่นป้ายประกาศของชั้นเรียน

ช. เกมคำศัพท์ สแครปเบิ้ล

ซ. SRA

นักศึกษาทุกคนได้ร่วมในกิจกรรมต่างๆข้างต้นตามความสนใจของตน

๔.๓ การประเมินผลโครงการอ่านนอกเวลา

๔.๓.๑ สถานศึกษา ๓๐ แห่ง พบว่าจุดประสงค์สำคัญอย่างแรกในโครงการได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นอกนั้นพบว่าโครงการไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าใดนัก

๔.๓.๒ แบบอ่านที่บ้าน [Home Readers Based (HRB Model)]

เมื่อผู้ตอบคำถามที่ ๑๐ ในแบบสอบถามว่า นักเรียนในชั้นเดียวกันอ่านเรื่องเดียวกัน และในคำถามที่ ๑๗ว่า จำนวนหนังสือมีมากกว่า ๕๐ เล่มต่อ ๑ เรื่อง ก็สามารถตีความได้ว่าเป็นการอ่านชนิดที่เรียกว่า home readers based ผู้วิจัยพบว่า สถานศึกษา ๕๐ แห่ง อ้างว่าการอ่านเช่นนี้มีประสิทธิภาพในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของเด็ก แต่ในอีก ๒๕ แห่ง อ้างว่าการอ่านแบบนี้ไม่มีผล

๔.๓.๓ แบบอ่านในชั้นเรียน [Class Collection Based (CCB Model)]

เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามในคำถามที่ ๑๐ ว่า นักศึกษาในชั้นเดียวกันไม่อ่านหัวข้อ

เดียวกันในเวลาหนึ่งๆ และกล่าวว่า ในคำถามที่ ๑๑, ๑๖ และ ๑๗ ว่ามีการรวบรวมหนังสือ (ในกล่องหนังสือ) ซึ่งจัดเป็นพิเศษสำหรับโครงการ และมี ๓๑-๕๐ เล่มต่อ ๑ หัวข้อสำหรับให้เว็สนอ่านกันในห้อง จึงเรียกว่าแบบ class collection based

๕.๓.๕ การเปรียบเทียบระหว่างประสิทธิภาพของแบบอ่านที่บ้านและอ่านในชั้นเรียน

มีมหาวิทยาลัย ๓๐ แห่ง อ้างว่าโครงการของเขาสามารถพัฒนาความสนใจของนักเรียนในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ มี ๑๕ แห่ง เชื่อว่าโครงการของเขาสามารถพัฒนาดีพออย่างมีประสิทธิภาพ และอีก ๑๕ แห่ง กล่าวว่าโครงการของเขาสามารถพัฒนานิสัยที่ดีในการอ่านของนักศึกษาได้ แบบอ่านที่บ้านและอ่านในชั้นได้ถูกนำมาเปรียบเทียบกันในแง่ของควมมีประสิทธิภาพที่จะทำให้อ่านเข้ามามากกว่า ๓ ประเภทคือ

(๑) เพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน (๓๐ แห่ง)

(๒) พัฒนานิสัยรักการอ่าน (๑๐ แห่ง)

(๓) พัฒนากิจกรรมการอ่าน (๑๕ แห่ง)

มีการใช้ chi-square test และผลปรากฏในตารางที่ ๗ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน

ผลที่ได้จากการคำนวณ chi-square test ซึ่งให้เห็นว่า แบบอ่านในชั้นจะเป็นแบบที่ประสพผลสำเร็จในการพัฒนาความสนใจในการอ่านมากกว่าแบบอ่านที่บ้าน

(๒) เพื่อพัฒนานิสัยรักการอ่าน

ได้คำนวณ chi-square test เพื่อทดสอบประสิทธิภาพในการสนับสนุนนิสัยรักการอ่าน ได้ค้นพบว่า ไม่ว่าจะนักเรียนจะอ่านหัวข้อที่แตกต่างกัน (การอ่านในชั้นเรียน) แทนที่จะอ่านหัวข้อเดียวกัน (การอ่านที่บ้าน) จะมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของผู้เรียน ($\chi^2 = 3.8664, P < 0.05$) ดังนั้นการฝึกแบบการอ่านในชั้นเรียนจะประสพผลสำเร็จมากกว่า

สำหรับค่าของ chi-square test ($P=0.85$) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างที่เป็นนัยสำคัญระหว่างการให้ผู้อ่านที่บ้านหรือในชั้นเรียนสำหรับการพัฒนากิจกรรมการอ่าน

ตารางที่ ๗

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการอ่านระหว่างผู้อ่านที่บ้านและในห้องเรียน

ประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่าน (๑)ความสนใจ (๒)นิสัยรักการอ่าน (๓)ทักษะในการอ่าน

ชนิดของการฝึก	E I		E I		E I	
ผู้อ่านที่บ้าน	23	11	16	18	11	12
ผู้อ่านในห้องเรียน	57					
ผลของ chi-square	$x^2 = 6.8074$		$x^2 = 3.8664$		$x^2 = 0.0503$	
	P= 0.0094		P= 0.0495		P= 0.8287	
	<0.01		<0.05		<0.9	

* ตัวเลขจะแทนความถี่ที่ได้ในคำถามที่ 24 ในเรื่องของการทดสอบโครงการอ่านของอาจารย์

E: ความถี่ที่นับประสิทธิภาพของการอ่านเมื่อใช้เลข 1 หรือ 2 โดยอาจารย์ในคำถามที่ 24

I: ความถี่ที่นับความไม่มีประสิทธิภาพของการอ่านเมื่อใช้เลข 3 หรือ 4 โดยอาจารย์ในคำถามที่ 24

ปรากฏการสังเกตที่เห็นสามารถอธิบายได้ว่า การอ่านแบบในห้องเรียนจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการอ่านที่บ้าน สำหรับการอ่านแบบแรกนี้จะทำให้ผู้อ่านได้อ่านเรื่องเป็นจำนวนมากกว่า (31-40 เรื่องหรือมากกว่า) และหนังสือจะเป็นเรื่องที่แตกต่างกันในความสนใจและระดับความยากง่าย แต่ในการอ่านชนิดหลังนี้จะไม่มัลักษณะยึดหยุ่น ความยึดหยุ่นนี้จะช่วยให้ง่ายต่อการหมุนเวียนหนังสือภายในห้องเรียนและจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้มนิสัยรักการอ่าน

๕.๓.๕ จากลักษณะของโครงการที่มีประสิทธิภาพจะมีการสังเกตุสิ่งต่อไปนี้

ก. ความกระตือรือร้นของอาจารย์เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน อาจารย์ควรพิจารณาทำสิ่งต่อไปนี้คือ

จัดหาหนังสือของคนๆหนึ่งรวบรวมไว้และแบ่งความสนุกเพลิดเพลินจากการอ่าน การใช้ห้องสมุด (ทั้งห้องสมุดมหาวิทยาลัยและห้องสมุดประชาชน) จัดทัวร์ห้องสมุด โดยอาจารย์จะนำนักศึกษาเลือกหนังสือที่ตนจะอ่านตามประสบการณ์ของอาจารย์ในการตัดสินใจระดับความยากง่ายของหนังสือ เช่น นักเรียนจะเรียนรู้จากครูในการเลือกหนังสือที่อ่าน

ข. มีจุดประสงค์ในอันที่จะดึงดูดความสนใจความสนใจของนักเรียนที่จะอ่านในห้องเรียน เพราะสามารถจัดหนังสือให้นักเรียนเลือกอ่านเพื่อความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยไม่มีภาระทดสอบ

ค. มีการบังคับให้นักเรียนมาร่วมโครงการโดยให้เขาแน่ใจว่า การอ่านนอกเวลาไม่ใช่สิ่งที่จะเลือกทำได้ แต่เป็นกิจกรรมสำคัญที่น่าเพลิดเพลินในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ง. วิธีการประเมินผลซึ่งจะเป็นทั้งเรื่องสนุกสำหรับเด็กและเป็นความเพลิดเพลินแทนที่จะเป็นภาระสำหรับอาจารย์ นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลของอาจารย์เกี่ยวกับความสามารถของเด็ก

จ. ในโครงการอ่านของเด็กแต่ละคนควรมีการจัดบันทึกด้วยตนเอง นอกจากหนังสือในห้องเรียนแล้ว เรื่องสั้นๆที่เรียงลำดับตามความยากง่ายควรเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอ่าน เพราะจะช่วยให้อ่านเป็นโปรแกรมการอ่านเป็นรายบุคคล และช่วยจูงใจนักเรียนโดยการแบ่งเรื่องออกเป็นระดับ ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และมีการวัดระดับความก้าวหน้าในการอ่าน การจัดบันทึกส่วนตัวเช่นนี้จะเป็นการทดสอบอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน ยิ่งกว่านั้น เรื่องเหล่านี้จะสั้นกว่าในหนังสือมาก ผลของการอ่านที่แสดงในแผนการัดจะทำให้เด็กได้รับการสนองตอบทันที แต่ถึงกระนั้นก็ตาม การเตรียมทำแผนการัดตามลำดับความยากง่าย และการัดคำตอบก็ต้องใช้ความรู้ ทักษะ ความอดทนและความร่วมมือของอาจารย์ มิฉะนั้นแล้ว การใช้ชุดการอ่าน SRA Lab Series (Reading for Understanding) จะเป็นโปรแกรมที่เหมาะสมในการสอนซ่อมเสริม

๕.๕ ปัญหาที่มักจะพบ

๕.๕.๑ ไม่ค่อยมีหนังสือภาษาอังกฤษที่น่าสนใจในประเทศไทย

- ๕.๕.๒ เป็นการยากที่จะจูงใจนักเรียนที่ไม่เก่งภาษาให้อ่าน
- ๕.๕.๓ เป็นการยากที่จะเลือกหนังสือให้เหมาะกับความสามารถของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้จัดพิมพ์มิได้จัดลำดับความยากง่ายของหนังสือ
- ๕.๕.๔ เป็นการยากที่จะหาเวลาในชั้นเรียนเพื่อจัดทำโปรแกรมการอ่านเพราะอาจารย์มีงานสอนมากอยู่แล้ว
- ๕.๕.๕ โดยทั่วไปแล้ว โครงการนี้มักใช้ได้ผลกับนักศึกษาที่เก่งภาษาแต่จะล้มเหลวสำหรับนักศึกษาที่ไม่เก่ง
- ๕.๕.๖ ขาดแคลนเครื่องมือที่จะประเมินผลโครงการอ่าน
- ๕.๕.๗ ครูชาวอังกฤษมักไม่ค่อยให้ความร่วมมือเพราะคิดว่าเป็นงานหนัก

๕.๕ แผนการในอนาคต

ในปี ๒๕๓๘ มหาวิทยาลัย ๒๐ แห่ง จะใช้โครงการเดียวกันและ ๕ แห่ง จะพยายามปรับปรุงโครงการของตนก่อนนำมาใช้ มหาวิทยาลัย ๕ แห่ง กล่าวว่า โครงการอ่านของเขาเพิ่งจัดทำในเวลานี้นอกกว่า ๑ ปี- ๑ ปี

V การประเมินผลบทเรียน

- ๕.๑ มหาวิทยาลัย ๑๐ แห่ง ซึ่งใช้ SRA Reading Lab Series เพิ่มเติมจากโครงการอ่านที่รายงานในแบบสอบถาม มหาวิทยาลัย ๘ แห่ง ใช้ SRA สำหรับนักศึกษา ปี ๑ ในขณะที่มหาวิทยาลัย ๓ แห่ง ใช้กับนักศึกษาชั้นอื่นๆ
- ประวัติการใช้ SRA ในมหาวิทยาลัย การประเมินผลแสดงในตารางต่อไป

ตารางที่ ๘
ผลการใช้บทเรียน SRA ในโครงการอ่านนอกเวลา

จำนวนปีที่ใช้SRA จำนวนมหาวิทยาลัย พอใจมาก พอใจ ไม่พอใจ

1	1			1
2	1		1	
3	1		1	
4	1		1	1
5	1	1		1
6	1		1	
7	1		1	
8	1		1	
10	1		1	

รวม

10

๕.๓ มหาวิทยาลัย 10 แห่ง จาก 65 แห่ง ที่ไม่มีโครงการอ่านนอกเวลา
ใช้บทเรียน SRA
มหาวิทยาลัย 8 แห่ง ใช้ SRA ในชั้น ปี 1 และ 2 ใน 10 แห่ง ใช้
แบบอื่น

ในประวัติการใช้ SRA ในมหาวิทยาลัยและการประเมินผลตามความพอใจ
ดังนี้

ตารางที่ ๔

ผลการใช้บทเรียน SRA ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีโปรแกรมการอ่านนอกเวลา

จำนวนปีที่ใช้ SRA	จำนวนมหาวิทยาลัย	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1	2		1	1
2	1		1	
3	2		2	
5	2		2	
หลายปี	1			1
รวม:	8		6	2

VI สรุป

- ๖.๑ การสำรวจนี้มีประโยชน์มากในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ต่างๆที่จะช่วยกระตุ้นนักศึกษาให้อ่าน ในสถานการณ์ที่บางแห่งมีโครงการอ่านมากกว่า ๑ โครงการ ในขณะที่บางแห่งไม่มีโครงการเลย
- ๖.๒ มหาวิทยาลัย 10 แห่งจาก 65 แห่ง ที่ไม่มีโครงการอ่านนอกเวลาสำหรับเด็กที่จะอ่านที่บ้านหรือในเวลาหยุดภาคเรียน การอ่านที่นอกเหนือจากตำราเรียนจะถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้ภาษา
- ๖.๓ เป็นที่น่าสังเกตว่า การฝึกในห้องเรียนจะได้ผลดีกว่าอ่านที่บ้านในแง่ของการดึงดูดความสนใจและพัฒนานิสัยรักการอ่านของผู้เรียน
- ๖.๔ ปัญหาที่มหาวิทยาลัยส่วนมากจะพบในรูปของการจับคู่ระหว่างชนิดของโครงการและหน้าที่ของโครงการ ตัวอย่าง เช่น เรื่องสั้นที่เรียงลำดับตามความยากง่ายพร้อมกับข้อทดสอบจะเป็นโปรแกรมรายบุคคลอย่างมีระบบ ส่วนการอ่านในห้องเรียนใช้กำหนดความสนใจที่แตกต่างกันของแต่ละคน เช่น เดียวกันในความสามารถทางภาษา และการทำให้การอ่านมีความเพลิดเพลิน ส่วนการอ่านที่บ้านจะได้ประโยชน์สำหรับโอกาสที่จะเตรียมการอภิปรายในห้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องและตัวละครในเรื่อง

แต่เมื่อเราใช้โครงการที่ตั้งใจจะพัฒนาความสนใจในการอ่านแต่กลับไปที่ข้อสอบแก่นักเรียนที่อ่านที่บ้านก็นับว่าเป็นการจับคู่ผิด ซึ่งผลที่ตามมาคือ จะเป็นการบั่นทอนการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินของเด็ก อีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ จำนวนหนังสือที่เด็กอ่านมีน้อยเกินไป จาก ๑-๕ เล่มต่อปีการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากการวิเคราะห์ในเรื่องนี้

ปริมาณของหนังสือและจำนวนครั้งที่อ่านไม่ค่อยจะเพียงพอสำหรับการพัฒนานิสัยรักการอ่าน ดังนั้น ควรแก้ปัญหาโดยมีการจัดหาหนังสือให้พอสำหรับหมอนเวียนกันอ่านในห้อง ควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงจุดประสงค์ของโครงการนี้ในการฝึกทั้ง ๓ ชนิดเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาและกำลังกาสมองของครูและนักเรียน

๖.๕ เมื่อเราใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย ข้อมูลที่ได้มาก็อาจเปิดเผยให้เห็นการตีความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถามความเห็นของอาจารย์ อาจารย์จะมีความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับสิ่งที่จะทำให้โครงการมีประสิทธิภาพ ซึ่งในทางตรงกันข้าม อาจทำลายความเชื่อถือได้ในการรายงานเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของโครงการวิจัย การวิจัยในอนาคตควรเป็นเรื่องของขอบเขตคือการศึกษาว่าการประเมินผลของอาจารย์ในเรื่องประสิทธิภาพของโครงการจะตรงกันกับผลที่ออกมาจริงๆ ในเชิงกิจกรรมการอ่านของเด็กในโครงการมากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตาม แม้ว่า งานวิจัยเรื่องนี้จะมีข้อจำกัดอยู่บ้าง แต่ผลงานวิจัยที่ออกมาก็นับว่าคุ้มค่ากับความพยายามในการเสนอแนวความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นของการจัดตั้งโครงการอ่านนอกเวลาในระดับมหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๓๗

ข้อเสนอแนะ

- I. จากผลสรุปของผลงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย ควรสนับสนุนให้มีโครงการอ่านนอกเวลาในสถาบันของตนให้มากขึ้น โดยเฉพาะการจัดงบประมาณสำหรับซื้อหนังสือประเภทต่างๆ สำหรับโครงการ

นอกจากนี้ ควรจัดสถานที่สำหรับโครงการอ่านอย่างเหมาะสม คือ ห้อง Reading Lab และกระตุ้นให้อาจารย์หรือผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ได้

มีโอกาสเข้ารับการอบรมหรือเข้าร่วมสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้มากขึ้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานในด้านต่อไป

II. ข้อเสนอแนะในการจัดโปรแกรมการอ่าน

จากเหตุผลที่ว่า โปรแกรมการอ่านที่ดีเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร ครูใหญ่และครูทั้งหลายจึงต้องพยายามทำโครงการนี้ให้ดีที่สุด และควรพิจารณาสิ่งต่างๆต่อไป ซึ่งจะช่วยให้โปรแกรมการอ่านดีขึ้น

๑. ความเข้าใจในเรื่องของการอ่าน

ท่านทราบไหมว่า การอ่านคืออะไร คำถามนี้เป็นคำถามพื้นฐาน ทั้งครู ครูใหญ่ และนักเรียน ต้องเข้าใจคำว่า "การอ่าน" สิ่งสำคัญของการอ่านคือ การตีความตัวอักษรซึ่งค้นหาคำความหมาย นักเรียนจะนำความรู้เดิมมาสู่การอ่าน และใช้ความรู้เดิมมาสร้างคำความหมายใหม่จากสิ่งที่ตนอ่าน

จุดมุ่งหมายที่จะตีความจากเนื้อเรื่องนั้น ไม่เพียงแต่จะออกเสียงคำอย่างถูกต้องเท่านั้น แต่จะต้องกระตุ้นความจำของผู้อ่านเพื่อให้จิตใจสร้างคำความหมายขึ้นมาได้ แต่เมื่อนักเรียนอ่านคำโดยไม่รู้ความหมายก็ไม่เรียกว่าเป็นการอ่าน

ปัญหาต่างๆในการอ่าน

- เน้นคำมากเกินไป
- เน้นทักษะแทนความหมาย
- ไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้อ่านกับสิ่งที่อ่านได้
- การอ่านออกเสียงโดยไม่มีกรอภิปราชถึงเนื้อเรื่อง อาจจะทำให้เกิดปัญหาได้

สิ่งที่ควรสนับสนุน

- เน้นการอ่าน
- สอนศัพท์ในเนื้อเรื่อง
- มีจุดประสงค์ในการอ่าน
- มีการอภิปรายเพื่อส่งเสริมให้เด็กเชื่อมโยงสิ่งที่เขาเรียนรู้แล้วกับเรื่องที่อ่าน
- มีการอภิปรายในระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เน้นคำถามที่เกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง
- กระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามและสังเกตปัญหาในขณะที่อ่าน

๒. โปรแกรมการอ่านที่สมดุลย์

ในบางครั้ง ส่วนประกอบต่างๆของโปรแกรมการอ่านจะปิดบังภาพรวม ให้พิจารณาส่วนประกอบใหญ่ๆ ๓ อย่างคือ

การอ่านเพื่อพัฒนา (developmental)

การอ่านเพื่อนำมาใช้การ (functional)

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (recreational)

ในการอ่านเพื่อพัฒนา ครูควรช่วยเหลือเด็กในเรื่องของวิธีการอ่าน นักเรียนจะเรียนรู้ และแสวงหาทักษะและกลยุทธ์ต่อไปนี้ คือ

- การใช้เนื้อเรื่องเดาศัพท์
- ตัวอย่าง
- การหาใจความสำคัญ

ส่วนการอ่านเพื่อนำความรู้จากสิ่งที่อ่านไปใช้ จะเน้นการเรียนเพื่อนำเนื้อเรื่องไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเรียนรูดานสังคมศาสตร์ หรือหนังสือวิทยาศาสตร์ นักเรียนจะเรียนวิธีที่เน้นระบบเพื่อแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เพื่อวางหัวข้อในการเรียนทางสังคมศาสตร์ และการอ่านแผนภูมิในหนังสือวิทยาศาสตร์

ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินนั้นเป็นการอ่านเพื่อสนองความต้องการส่วนตัว วัตถุประสงค์เหล่านี้อาจรวมถึงความเพลิดเพลินอย่างง่ายๆ หรือการแสวงหาความรู้ที่น่าไปใช้ได้ ได้แก่ การศึกษาข้อทดสอบของคนขับรถเพื่อเป็นตัวอย่าง หรือการเรียนทำอาหาร การสร้างแบบ หรือการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น

ปัญหา

- มีการเน้นส่วนประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งมากเกินไป
- เด็กไม่มีเวลาอย่างอิสระโดยสม่ำเสมอ

- ไม่มีการช่วยพัฒนากลยุทธ์การอ่านในเรื่องที่เป็นเนื้อหาสาระ
- การอ่านซึ่งดูเหมือนว่าจะเกี่ยวข้องกับโปรแกรมพื้นฐานเท่านั้น

สิ่งที่ควรปฏิบัติ

- ควรจัดตารางเวลาในแต่ละวันให้เด็กอ่านหนังสือที่เขาเลือกเอง (พิจารณาถึงการจัดเวลาในแต่ละวันเพื่อให้อ่านในใจ)
- การสอนให้รู้จักการใช้เนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพ
- สอนกลยุทธ์ซึ่งจะช่วยให้เด็กกลายเป็นนักอ่านที่ดี
- นักกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้ง ๓ ชั้นควรร่วมกัน
- การพัฒนาหรือขยายห้องสมุดในชั้นเรียน

๓. หนังสืออ่านที่เหมาะสม

เด็กหลายคนต้องอ่านหนังสือที่ยากเกินไป-ตามปกติแล้ว หนังสือจะยากถ้าเด็กไม่เข้าใจ (ความเข้าใจน้อยกว่า ๗๕%) หรือไม่รู้สึกมากกว่า ๑ ใน ๑๐ (รู้สึกน้อยกว่า ๙๐%)

ควรฟังนักเรียนอ่านและพูดคุยบรรยายเรื่องที่เขารับรู้ จะทำให้รู้ว่าเด็กค้นไหนอ่านเรื่องที่ยากเกินไป ประมาณกันว่า มีเด็กที่อ่านหนังสือยากเกินไปอยู่ ๕ อย่างจากเปอร์เซ็นต์นี้ และพบว่า ผู้อ่านเก่งมักจะอ่านหนังสือที่ง่าย ๆ (ความเข้าใจ ๑๐๐%) การรู้สึกท้ออย่างถาวร (๙๘-๙๙%) ดังนั้น การจัดกลุ่มเด็กนี้ว่าสำคัญมากที่สุด

ปัญหา

- นักเรียนจะต้องดิ้นรนต่อสู้หรือเกิดความขงคับใจในเรื่องที่อ่าน
- นักเรียนเข้าใจผิดในเรื่องที่อ่าน
- นักเรียนใช้ศัพท์ผิดหรือสิ่งซึ่งผิด (มากกว่า ๕-๑๐%)

สิ่งที่ควรปฏิบัติ

- จัดให้เด็กอ่านเรื่องที่เหมาะหรืออ่านเข้าใจ
- การทดสอบอย่างไม่เป็นทางการและการสังเกตเพื่อช่วยควบคุมเด็ก
- จัดให้มีหนังสือง่ายๆสำหรับเด็กทุกคน
- ให้แน่ใจว่าความผิดพลาดด้านศัพท์ หรือสิ่งซึ่งผิดไม่เกิน ๑๐% และ

ให้คงไว้ ๕% หรือน้อยกว่า

- ให้แน่ใจว่ามีความเข้าใจ ๗๕% หรือดีกว่า

๔. การอ่านออกเสียง

นักเรียนหรือครูจะอ่านออกเสียงก็ได้ มีการสนับสนุนให้ครูอ่านให้เด็กฟังทุกวัน การอ่านเช่นนี้มีประโยชน์มาก แสดงให้เห็นว่าครูรู้คุณค่าของการอ่าน และจะสามารถกระตุ้นและจูงใจการอ่านของเด็กได้ ภายหลังจากครูอ่านจบแล้วเด็กจะอยากอ่านด้วยตัวเอง

ปัญหา

- นักเรียนและครูอ่านหน้าเดียวกัน และนักเรียนจะอ่านออกเสียงทีละคน
- อ่านช้าๆ
- เด็กอ่านออกเสียงมาก

สิ่งที่ควรปฏิบัติ

- ให้อ่านในใจมากขึ้น
- ให้มีการอภิปรายมากขึ้น
- มีการสอนทักษะหรือกลยุทธ์มากกว่าอ่านออกเสียง
- ครูอ่านเรื่องที่ยากสำหรับเด็ก ถ้าต้องฝึกอ่านแบบติดต่อกันไปแสดงว่าหนังสืออาจยากเกินไป
- ความมีหนังสือระดับต่างๆที่เป็นเรื่องคล้ายคลึงกัน

๕. การสอนอ่านร่วมกับทักษะอื่นด้วย

มีกลยุทธ์หลายอย่างที่นับว่าสำคัญในการอ่าน แต่การเน้นทักษะเดี๋ยวจะทำให้โปรแกรมการอ่านมีส่วนประกอบย่อยมากเกินไป ครูจะไม่สบายใจเพราะงานมากและนักเรียนก็เกิดข้อคับใจที่เขาต้องเรียนรู้ทักษะเป็นอย่างดีแต่ไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อเร็วๆนี้ ได้มีการจัดโปรแกรมภาษาชั้นในหลักสูตรการอ่าน แต่ข้อบกพร่องในโปรแกรมเหล่านี้คือ ใช้ไม่ได้กับเด็กทุกคน เรามักจะลืมสิ่งที่เรียกว่า "นวัตกรรม" หรือสิ่งที่ถูกปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่

ปัญหา

- ทักษะการอ่านมักเป็นจุดเด่นของโปรแกรม

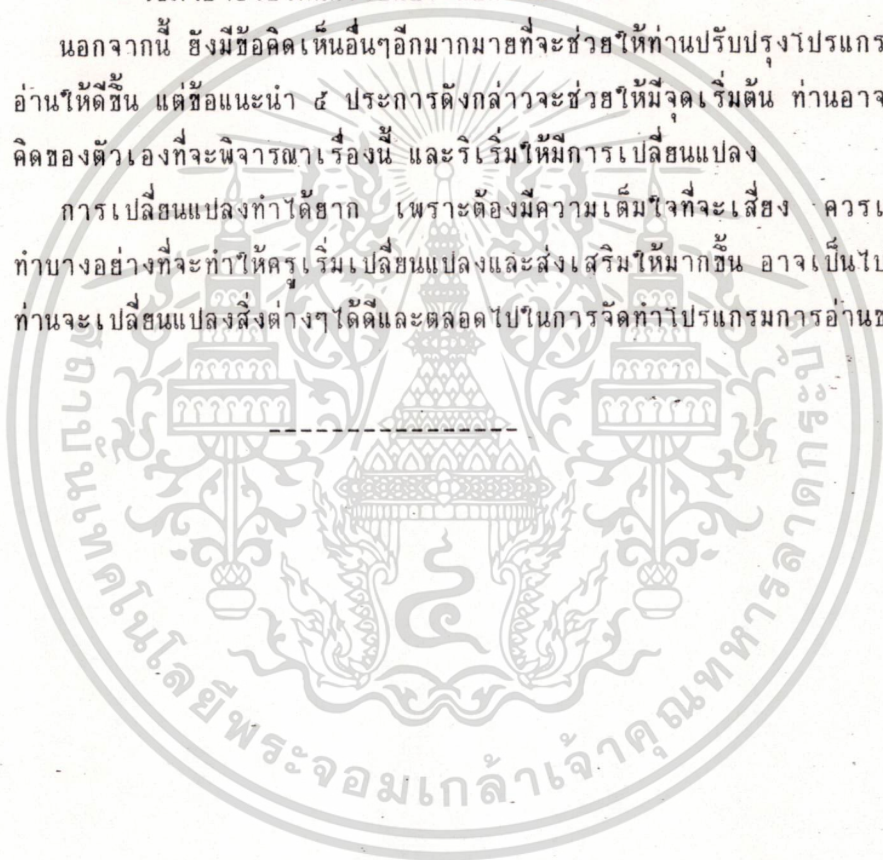
- ครม. ก็ไม่ค่อยปรับปรุงแก้ไขหรือตัดแปลงการสอน
- สิ่งที่ต้องทำก่อน คือ จัดหาหนังสือ

สิ่งที่ควรปฏิบัติ

- ควรมีการวิเคราะห์อย่างละเอียดในสิ่งที่สอน
- การอภิปรายเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในโปรแกรม
- การเน้นเกี่ยวกับการรวบรวมกลยุทธ์ในการอ่าน
- การรวมกิจกรรมการเขียนและอ่าน
- ใช้ภาษาช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ยังมีข้อคิดเห็นอื่นๆ อีกมากมายที่จะช่วยให้ท่านปรับปรุงโปรแกรมการอ่านให้ดีขึ้น แต่ขอแนะนำ ๕ ประการดังกล่าวจะช่วยให้มีจุดเริ่มต้น ท่านอาจมีความคิดของตัวเองที่จะพิจารณาเรื่องนี้ และริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงทำได้ยาก เพราะต้องมีความเต็มใจที่จะเสี่ยง ควรเริ่มทำบางอย่างที่จะทำให้ครูเริ่มเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมให้มากขึ้น อาจเป็นไปได้ว่าท่านจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้ดีและตลอดไปในการจัดทำโปรแกรมการอ่านของท่าน

เอกสารอ้างอิง

Crandall, Joann, 1993, "Professionalism and Professionalization of Adult ESL Literacy", TESOL Quarterly, Vol.27, No.3, pp.497-515.

Davis, N. James; Gorell, Carbon Lynn; Hsieh, Gloria; and Kline, R. Rebecca, 1992, "Readers and Foreign Languages: Survey of Undergraduate Attitudes Toward the Study of Literature", The Modern Language Journal, 76,iii, pp. 320-332.

Lebayer, S. Roni, 1985, "Nonnative English Speaker Problems in Content and English Classes: Are They Thinking or Reading Problems?" Journal of Reading, Vol.29, No.2, pp.136-142.

Milligan, L. Jerry, 1986, "The Seven Most Common Mistakes Made by Remedial Reading Teachers", Journal of Reading, Vol.30, No.2, pp. 140-144.

Wolfe, Fantl Rosemary, 1987, "The Supplemental Instruction Program: Developing Learning and Thinking Skills", Journal of Reading, Vol.31, No.3, pp.228-232.

แบบสอบถาม

คำแนะนำ

๑. คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับโครงการการอ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษในระดับ
นักศึกษาปีที่ ๑ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๖๖

๒. คำจำกัดความของโครงการอ่านนอกเวลา

คำว่า "โครงการอ่านนอกเวลา" ที่ใช้ในแบบสอบถามคือ โครงการที่ครูภาษาอังกฤษ
ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนอกเหนือจากตำราเรียนเพื่อช่วยใน
การเรียนรู้อีกมากขึ้น

อนึ่ง โครงการอ่านนอกเวลานี้ อาจจัดได้ภายในหรือภายนอกห้องเรียนโดยคำ
แนะนำของอาจารย์สอนภาษา หนังสือภาษาอังกฤษอาจรวมถึงหนังสืออ่านที่บ้านแต่
ไม่รวมถึงตำราเรียนภาษาอังกฤษ

๓. มีคำถาม ๓๕ ข้อ ใน ๕ ตอนดังนี้

ตอน ก. มีคำถาม ๓ ข้อ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของสถาบันของท่าน

ตอน ข. มีคำถาม ๒ ข้อ เกี่ยวกับขอบเขตการใช้โครงการในชั้นปีที่ ๑ พร้อมด้วยคำถาม
ที่ ๕ ที่ให้คำแนะนำในการเติมข้อความที่เหลือในแบบสอบถามให้สมบูรณ์

ตอน ค. มีคำถาม ๑๗ ข้อ เกี่ยวกับลักษณะของโครงการ

ตอน ง. มีคำถาม ๖ ข้อ เกี่ยวกับการประเมินผลของโครงการ

ตอน จ. มีคำถาม ๖ ข้อ เกี่ยวกับการจัดตั้งโครงการอ่านในอนาคตพร้อมด้วยคำถาม

สุดท้ายเกี่ยวกับบทเรียน SRA

๔. ถ้าท่านมีโครงการอ่านนอกเวลามากกว่า ๑ โครงการที่ใช้ในปีที่ ๑ โปรดเลือกโครงการ
ที่ท่านชอบมากที่สุด และตอบคำถามในตอน ค. และอ้างอิงส่วนนี้เท่านั้น

๕. คำถามส่วนมากให้ตอบโดยเขียนวงกลมล้อมรอบตัวเลขหรือตัวอักษรที่เหมาะสม นอกจาก
นั้น ให้เขียนในที่ว่างที่จัดไว้

โปรดเปิดหน้าที่ ๑ ของแบบสอบถามและตอบคำถาม

๓. โดยให้สูตรกำหนดความยากง่าย โปรดให้ชื่อสูตรนั้นด้วย

๔. หนังสือพิมพ์ได้ระบุไว้ โปรดให้ชื่อสำนักพิมพ์

๑๔. หนังสือที่ใช้ในโครงการของท่านมีอะไรบ้าง

๑. หนังสือที่นำมาจากหัวข้อที่สำนักพิมพ์ได้ผลิต -โปรดระบุชื่อของสำนักพิมพ์ (ชนิดของโครงการ) เช่น Longman (โครงสร้างไวยากรณ์)

๒. หนังสือจากสำนักพิมพ์หลายแห่ง เช่น

๓. อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๕. โปรดทำวงกลมล้อมรอบตัวเลขที่เหมาะสมแสดงชนิดของหนังสือที่อยู่ในโครงการจากรายการข้างล่างนี้

(ก) หนังสือ (นวนิยาย)

๑. ภาพยนต์ ทีวี

๒. เรื่องเกี่ยวกับสัตว์

๓. เรื่องคลาสสิก

๔. กีฬา

๕. เรื่องสอบสวน สืบสวน

๖. เรื่องผจญภัย

๗. นิยายประวัติศาสตร์

๘. อื่นๆ (โปรดระบุ)

(ข) หนังสือ (สารคดี)

๑. ประวัติบุคคล

๒. การท่องเที่ยว

๓. งานอดิเรก

๔. การเล่นเกมต่างๆ

๕. อื่นๆ (โปรดระบุ)

(ค) สิ่งพิมพ์อื่นนอกเหนือไปจากหนังสือ

๑. หนังสือพิมพ์

๒. แมกกาซีน

๓. อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๖. จำนวนเรื่องที่ให้อ่านที่มีในแต่ละชั้นในโครงการ

๑. < ๒๐

๒. ๒๑-๓๐

๓. ๓๑-๔๐

๔. ๔๑-๕๐

๕. ๕๑-๖๐

๒๔. ตามความเห็นของท่าน จุดประสงค์แต่ละอย่างประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหน

ใส่เครื่องหมาย ได้ข้อ ๕. (ไม่มีคำตอบ) ถ้าท่านคิดว่าจุดประสงค์นั้น
ไม่ได้มีอยู่ในโครงการ.

๑. มีประสิทธิภาพมาก	๒. มีประสิทธิภาพ
๓. ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพนัก	๔. ไม่มีประสิทธิภาพเลย
๕. ไม่มีคำตอบ	

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)
ก. พัฒนาศัพท์	()	()	()	()	()
ข. พัฒนาการถูกต้องของไวยากรณ์	()	()	()	()	()
ค. พัฒนากิจกรรมการอ่าน	()	()	()	()	()
ง. พัฒนาความสนใจในการอ่าน	()	()	()	()	()
จ. พัฒนาจินตนาการ	()	()	()	()	()
ฉ. พัฒนาความรู้ทั่วไป	()	()	()	()	()
ช. พัฒนานิสัยที่ดีในการอ่าน	()	()	()	()	()
ซ. ขยายขอบเขตทักษะการเขียน	()	()	()	()	()
ฅ. อื่นๆ (โปรดระบุ)	()	()	()	()	()

๒๕. โครงการอ่านนอกเวลามีประโยชน์อย่างไรต่อนักศึกษา ผู้มีความแตกต่างกันในระดับ
ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะเข้ามาในโครงการ

โปรดทำเครื่องหมาย ในกรอบที่ได้ตัวเลขที่เหมาะสมเป็นคำ
ตอบของท่าน ถ้าท่านคิดว่านักศึกษาที่เรียงลำดับกันตามความสามารถหรือตาม
ผลของการทดสอบ Academic Aptitude Test ไม่มีลักษณะดังกล่าว โปรดทำ
เครื่องหมายในกรอบข้างใต้หมายเลข ๕

(๑) มีประโยชน์มาก	(๒) มีประโยชน์	(๓) ไม่มีประโยชน์นัก
(๔) ไม่มีประโยชน์เลย	(๕) ไม่มีนักศึกษาประเภทนี้	

ความสามารถทั่วไป	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)
(ก) กลุ่ม ๑	()	()	()	()	()
(ข) กลุ่ม ๒	()	()	()	()	()
(ค) กลุ่ม ๓	()	()	()	()	()
(ง) กลุ่ม ๔	()	()	()	()	()

